

Vládní návrh

ZÁKON

ze dne 2016,

kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění zákona č. 340/2004 Sb., zákona č. 484/2004 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 71/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 155/2009 Sb., zákona č. 188/2011 Sb. a zákona č. 360/2012 Sb., se mění takto:

1. Poznámka pod čarou č. 2 zní:

„²⁾ § 2976 občanského zákoníku.“.

2. Poznámka pod čarou č. 4 zní:

„⁴⁾ § 580 občanského zákoníku.“.

3. V § 12 odstavce 2 a 3 znějí:

„(2) Za spojení soutěžitelů podle tohoto zákona se dále považuje, pokud jeden nebo více podnikatelů anebo jedna nebo více osob, které nejsou podnikateli, ale kontrolují alespoň jednoho soutěžitele, získá možnost přímo či nepřímo kontrolovat jiného soutěžitele nebo jeho část, zejména nabytím účastnických cenných papírů, obchodních nebo členských podílů anebo smlouvou nebo jinými způsoby, které jim umožňují takového soutěžitele nebo jeho část kontrolovat.“

(3) Částí soutěžitele se pro účely tohoto zákona rozumí rovněž soubor jmění soutěžitele, který slouží k provozování jeho činnosti a kterému lze jednoznačně přiřadit obrat dosažený prodejem zboží na relevantním trhu, i když netvoří samostatnou pobočku závodu.“.

Poznámka pod čarou č. 7 se zrušuje.

4. V § 12 odst. 4 úvodní části ustanovení se za slovo „soutěžitele“ vkládají slova „nebo jeho část“.

5. V § 12 odst. 4 písm. a) se slovo „podniku“ nahrazuje slovem „závodu“ a slova „jeho části“ se nahrazují slovy „k části kontrolovaného soutěžitele“.

6. V § 12 odst. 5 se slovo „podnik“ nahrazuje slovem „soutěžitel“.
7. V § 12 odst. 6 se slovo „podniku“ nahrazuje slovem „soutěžitele“ a slovo „následek“ se nahrazuje slovem „výsledek“.
8. Poznámka pod čarou č. 8 zní:
„⁸⁾ § 189 občanského zákoníku.“.
9. V § 13 písm. b) se bod 2 zrušuje.
Dosavadní body 3 a 4 se označují jako body 2 a 3.
10. V § 13 písm. b) bodě 2 se číslo „3“ nahrazuje číslem „2“ a za slovo „soutěžitelem“ se vkládají slova „nebo jeho částí“.
11. V § 13 písm. b) bodě 3 se slova „kontrolovaný podnik“ nahrazují slovy „kontrolovaného soutěžitele“.
12. Poznámka pod čarou č. 10 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
13. Poznámka pod čarou č. 12 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
14. V § 15 odstavec 2 zní:
„(2) Společný návrh na povolení spojení jsou povinni podat všichni soutěžitelé, kteří podle § 12 odst. 1, 2 a 5 se hodlají spojit fúzí, mají získat možnost přímo či nepřímo kontrolovat jiného soutěžitele nebo jeho část nebo zakládají společně kontrolovaného soutěžitele.“.
15. V § 15 odst. 3 písm. b) se čárka nahrazuje slovem „a“ a slova „a náležitosti stanovené prováděcím právním předpisem“ se nahrazují slovy „; podrobnosti stanoví prováděcí právní předpis“.
16. V § 16a odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „stanovené prováděcím právním předpisem“ nahrazují slovy „podle § 15 odst. 3 písm. b)“.
17. V § 16a odst. 1 písm. b) se slova „společným podnikem“ nahrazují slovy „jiným soutěžitelem nebo jeho částí“.
18. V § 16a odstavec 3 zní:
„(3) Nepodléhá-li spojení povolení Úřadu, vydá o tom do 20 dnů od zahájení řízení rozhodnutí ve věci. V případech, kdy spojení podléhá povolení Úřadu, ale nebude mít za následek podstatné narušení hospodářské soutěže, Úřad vydá v téže lhůtě rozhodnutí, kterým spojení povolí; odůvodnění rozhodnutí obsahuje označení spojujících se soutěžitelů, relevantního trhu, případně sektoru, v němž spojující se soutěžitelé působí, a důvody, pro které rozhodnutí bylo vydáno ve zjednodušeném řízení. Zjistí-li Úřad, že by spojení mohlo vzbuzovat vážné obavy z podstatného narušení hospodářské soutěže, vyzve do 20 dnů účastníky řízení, aby podali úplný návrh na povolení spojení; lhůta pro vydání rozhodnutí

podle § 16 odst. 2 začíná běžet ode dne doručení úplného návrhu na povolení spojení Úřadu.“.

19. V § 16a odst. 4 se za slovo „rozhodnutí“ vkládají slova „o tom, že spojení nepodléhá jeho povolení nebo rozhodnutí“ a za slova „o povolení spojení“ se vkládají slova „anebo nevyzve účastníky řízení, aby podali úplný návrh na povolení spojení“.

20. V § 16a se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Úřad může účastníka řízení písemně vyzvat, aby uvedl další skutečnosti nezbytné pro vydání rozhodnutí o povolení spojení nebo aby o takových skutečnostech předložil další důkazy. Doba ode dne doručení takové výzvy účastníkovi řízení do dne, kdy bude tato povinnost splněna, se do lhůty podle odstavce 3 nezapočítává.“.

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 6.

21. V § 18 odst. 5 se slova „podíly, převést podnik nabytý spojením“ nahrazují slovem „soutěžitele“ a za slova „nebo jeho část,“ se vkládají slova „nad nímž získali možnost kontroly,“.

22. V § 19a odstavec 1 zní:

„(1) Orgán veřejné správy nesmí při výkonu veřejné moci bez ospravedlnitelných důvodů narušit hospodářskou soutěž zejména tím, že

- a) zvýhodní určitého soutěžitele nebo skupinu soutěžitelů,
- b) vyloučí určitého soutěžitele nebo skupinu soutěžitelů z hospodářské soutěže, nebo
- c) vyloučí soutěž na relevantním trhu.“.

23. V § 19a se vkládá nový odstavec 2, který včetně poznámky pod čarou č. 22 zní:

„(2) Úřad nevykonává dozor nad činností orgánů veřejné správy podle odstavce 1, která je

- a) prováděna ve formě rozhodnutí nebo jiných úkonů podle správního řádu nebo daňového řádu, nebo
- b) poskytováním veřejné podpory, včetně podpory malého rozsahu.²²⁾“.

Poznámka pod čarou č. 22 zní:

„²²⁾ Zákon č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje, ve znění pozdějších předpisů.“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

24. V § 19a odst. 4 se slova „odstavce 2“ nahrazují slovy „odstavce 3“

25. V § 20 odst. 3 se slova „písm. a) a“ nahrazují slovy „písm. a) nebo b) a při“.

26. V § 20 odst. 4 větě první se slovo „nebo“ nahrazuje čárkou a za slova „§ 18 odst. 1“ se vkládají slova „nebo § 19a odst. 1“.

27. V § 20 odst. 4 větě druhé se slovo „a“ nahrazuje čárkou a na konci textu věty se doplňují slova „anebo § 22aa odst. 1 písm. b)“.

28. V § 20 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Úřad může na základě mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu, poskytnout soutěžnímu úřadu dožadujícího státu na jeho žádost podklady a informace, včetně informací, které obsahují obchodní, bankovní nebo obdobné zákonem chráněné tajemství, za účelem prosazování soutěžního práva v dožadujícím státě, za podmínky, že úroveň ochrany takových informací je v dožadujícím státě srovnatelná s ochranou v České republice.“.

29. V § 21a odst. 1 se číslo „5“ nahrazuje číslem „15“.

30. V § 21c se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „; pokud tak neučiní, má se za to, že jí předložené listiny obchodní, bankovní ani jiné obdobné zákonem chráněné tajemství neobsahují“.

31. V § 21c se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) V řízeních o porušení povinnosti nebo zákazu podle § 3 odst. 1, § 11 odst. 1, § 18 odst. 1 nebo § 19a odst. 1 může po sdělení výhrad účastník řízení nebo jeho zástupce nahlížet do těch částí spisu, které obsahují obchodní, bankovní nebo obdobným způsobem chráněné tajemství a kterými byl nebo bude prováděn důkaz, a to za předpokladu, že jsou předem seznámeni s následky porušení povinnosti mlčenlivosti o těchto skutečnostech a že o poučení je sepsán protokol, který podepíše. Ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu se nepoužije.“.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5.

32. V § 21c se na konci textu odstavce 4 doplňuje věta „To platí i pro výzvy a sdělení Úřadu, které Úřad žadatelům v souvislosti s jejich žádostí zaslal.“.

33. V § 21c odst. 5 se za slovo „předložený;“ vkládají slova „to platí i pro výzvy a sdělení Úřadu, které Úřad žadatelům v souvislosti s jejich žádostí zaslal;“.

34. § 21e zní:

„§ 21e

(1) Každý, kdo poskytuje Úřadu podklady a informace, včetně obchodních knih, jiných obchodních záznamů nebo jiných záznamů, které mohou mít význam pro objasnění předmětu řízení (dále jen „obchodní záznamy“), je povinen poskytovat je úplné, správné a pravdivé.

(2) Každý je povinen poskytnout Úřadu na jeho písemnou výzvu a ve stanovené lhůtě obchodní záznamy. Ve výzvě Úřad uvede ustanovení zákona, o které výzvu opírá, jaké obchodní záznamy požaduje, lhůtu, ve které mají být poskytnuty a účel, pro který je požaduje a upozorní na to, že za nesplnění povinnosti podle předchozí věty může uložit pořádkovou pokutu podle § 22c.“.

35. V § 21f se doplňují odstavce 7 a 8, které znějí:

„(7) Proti šetření v obchodních prostorách soutěžitelů lze podat žalobu.

(8) Odstavce 1 až 7 se použijí obdobně i pro šetření v prostorách orgánů veřejné správy.“.

36. Poznámka pod čarou č. 15 se zrušuje, a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.

37. V § 21g se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „a odst. 8“.

38. V § 21h odst. 1 se číslo „6“ nahrazuje číslem „5“.

39. V § 22 odst. 1 se na konci písmene e) slovo „nebo“ zrušuje.

40. V § 22 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena g) až i), která znějí:

„g) neposkytne Úřadu úplné, správné nebo pravdivé obchodní záznamy podle § 21e odst. 1,

h) neposkytne Úřadu nezbytnou součinnost při šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách podle § 21f odst. 3, nebo

i) poruší povinnost strpět šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách podle § 21f odst. 4.“.

41. V § 22 odst. 2 se za slova „podle odstavce 1 písm. a)“ vkládají slova „, g), h) nebo i)“.

42. V § 22a odst. 1 se na konci písmene e) slovo „nebo“ zrušuje.

43. V § 22a se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena g) až i), která znějí:

„g) neposkytne Úřadu úplné, správné nebo pravdivé obchodní záznamy podle § 21e odst. 1,

h) neposkytne Úřadu nezbytnou součinnost při šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách podle § 21f odst. 3, nebo

i) poruší povinnost strpět šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách podle § 21f odst. 4.“.

44. V § 22a odst. 2 se za slova „podle odstavce 1 písm. a)“ vkládají slova „, g), h) nebo i)“.

45. V § 22aa odst. 1 se slova „naruší hospodářskou soutěž v rozporu s § 19a odst. 1“ zrušují a na konci textu odstavce se doplňují písmena a) až f), která znějí:

„a) poruší pečeť umístěnou v průběhu šetření podle § 21f odst. 2 písm. e),

- b) v rozporu s § 19a odst. 1 naruší hospodářskou soutěž,
- c) nesplní opatření k nápravě uložené rozhodnutím Úřadu podle § 20 odst. 4 nebo jinou povinnost stanovenou rozhodnutím Úřadu,
- d) neposkytne Úřadu úplné, správné nebo pravdivé obchodní záznamy podle § 21e odst. 1,
- e) neposkytne Úřadu nezbytnou součinnost při šetření na místě podle § 21f odst. 3, nebo
- f) poruší povinnost strpět šetření na místě podle § 21f odst. 4⁶⁶.

46. V § 22aa odstavec 2 zní:

„(2) Za správní delikt podle odstavce 1 písm. a), d), e) nebo f) se uloží pokuta do 300 000 Kč a za správní delikt podle odstavce 1 písm. b) nebo c) pokuta do 10 000 000 Kč.“.

47. Poznámka pod čarou č. 16 zní:

„¹⁶⁾ § 420 a 421 občanského zákoníku.“.

48. V § 22ba se doplňuje odstavec 8, který zní:

„8) Jestliže Úřad uzná orgán veřejné správy vinným ze správního deliktu podle § 22aa odst. 1 písm. b), sníží pokutu, o jejíž výši informoval účastníky řízení ve sdělení výhrad, o 20 %, pokud se orgán veřejné správy ke spáchání správního deliktu přiznal a pokud má Úřad za to, že s ohledem na povahu a závažnost správního deliktu je takový postih dostatečný. Odstavce 4, 6 a 7 se na postup orgánu veřejné správy při podávání žádosti o snížení pokuty užijí obdobně.“.

49. V § 22c odstavec 1 zní:

„(1) Za nesplnění povinnosti podle § 21e odst. 2 lze uložit pořádkovou pokutu až do výše 100 000 Kč nebo 1 % z čistého obrátu dosaženého soutěžitelem za poslední ukončené účetní období.“.

50. V § 22c odst. 2 se číslo „10 000 000“ nahrazuje číslem „1 000 000“.

51. V § 25a se slova „ustanovení o tom, komu lze uložit pořádkovou pokutu a do jaké výše ji lze uložit^{18a)}“ včetně poznámky pod čarou č. 18a zrušují.

52. Poznámka pod čarou č. 21 zní:

„²¹⁾ Zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád)“.

53. V § 26 se slova „obsah a formu návrhu na povolení spojení“ nahrazují slovy „podrobnosti odůvodnění a dokladů osvědčujících skutečnosti rozhodné pro spojení“ a za slova „podle § 15 odst. 3“ se vkládají slova „písm. b)“.

Přechodné ustanovení

Řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

Čl. III Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti třicátým dnem po jeho vyhlášení.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

k zákonu, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů

A. Obecná část

I. Důvody a cíle navrhované právní úpravy

Právní úprava v dané oblasti

Oblast ochrany hospodářské soutěže je v českém právním řádu upravena zákonem č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně hospodářské soutěže“ nebo „soutěžní zákon“). Tento zákon nahradil původní zákon č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, a je účinný od 1. července 2001. Zákon byl již od svého přijetí několikrát novelizován, naposledy zákonem č. 360/2012 Sb.

V rámci právní úpravy Evropské unie je oblast hospodářské soutěže upravena zejména přímo použitelnými předpisy. Mimo přímo použitelné předpisy EU je možné nalézt úpravu některých dílčích otázek i v oblasti tzv. „soft law“. Úprava je doplněna bohatou judikaturní činností Soudního dvora Evropské unie.

Zákon o ochraně hospodářské soutěže v souladu s ustanovením § 1 upravuje ochranu hospodářské soutěže na trhu výrobků a služeb proti jejímu vyloučení, omezení, jinému narušení nebo ohrožení dohodami soutěžitelů, zneužitím dominantního postavení soutěžitelů nebo spojením soutěžitelů. Zákon dále upravuje postup při aplikaci článků 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie orgány České republiky a některé další otázky součinnosti s Evropskou komisí a s orgány ostatních členských států Evropské unie.

Definice problému

Jedním z nedostatků a hlavním důvodem, kvůli kterému se přistupuje k novele zákona o ochraně hospodářské soutěže, je to, že zákon o ochraně hospodářské soutěže není v souladu s aktuálně platnou a účinnou právní regulací soukromého práva v českém právním řádu po její rekodifikaci, jmenovitě se zákonem č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „nový občanský zákoník“ nebo „NOZ“). Jedná se nesoulad zejména terminologický.

Spolu s přijetím nového občanského zákoníku se automaticky předpokládala potřeba legislativních úprav jiných právních předpisů právě v zájmu odstranění nepřesností a výrazových odchylek.

Přestože byla poslední novela soutěžního zákona podle čísla Sbírký zákonů vydána později než nový občanský zákoník, nemohla být, s ohledem na souběžně probíhající legislativní proces, dřívější účinnost soutěžního zákona a zejména nejistotu, a to do poslední chvíle, ohledně nabytí účinnosti nového občanského zákoníku, předpisem přizpůsobujícím zákon o ochraně hospodářské soutěže novému občanskému zákoníku. Bylo nutné vyčkat až se nová právní úprava „usadí a zažije“ a až projeví se její účinky v praxi.

Při aplikaci dosavadního zákona, kromě nesouladu s novým občanským zákoníkem, vyvstávají i některé další problematické otázky:

- dosud poslední novelou bylo do zákona o ochraně hospodářské soutěže nově začleněno ustanovení § 19a „dozor nad orgány veřejné správy“, tj. možnost postihovat za protisoutěžní jednání orgány veřejné správy. Nebyly však zřetelně vymezeny kompetence Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) v řízeních o porušení tohoto ustanovení. Zároveň nebylo toto ustanovení reflektováno v rámci navazujících ustanovení zákona a nebylo na ně řádně napojeno (ustanovení o deliktech, pořádkové pokutě atd.). Možnost postihu orgán veřejné správy tak sice existuje, avšak v praxi je ustanovení tuto možnost zakotvující jen stěží aplikovatelné a vymahatelné.
- v úpravě zjednodušeného řízení o povolení spojení soutěžitelů chybí možnost Úřadu vyžádat si po účastnících řízení další důkazy.
- chybí ustanovení usnadňující mezinárodní spolupráci soutěžních úřadů.
- nedostatečně je vymezen režim dokumentů obsahujících obchodní, bankovní nebo obdobným způsobem chráněné tajemství a dokumentů jinak citlivých (dokumenty v souvislosti se žádostí o upuštění od uložení pokuty nebo o její snížení).
- přestupek/správní delikt „poskytnutí neúplných, nesprávných či nepravdivých informací“ a přestupek/správní delikt „neposkytnutí součinnosti Úřadu“ jsou nyní považovány za pořádkové a je možné za ně uložit pouze pořádkovou pokutu. Svoji podstatou však mají blíže spíše k hmotněprávnímu porušení povinností.
- některá ustanovení správního řádu, která se nepoužijí v rámci řízení podle tohoto zákona, jsou vyloučená z užití nedůvodně.

- v návaznosti na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 2. října 2014 ve věci Delta pekárny a. s. (dále jen „rozsudek Delta pekárny“) není možné stávající vnitrostátní procesní záruky přezkoumatelnosti zákonnosti postupu Úřadu při šetření na místě v obchodních prostorách soutěžitelů v soudním řízení hodnotit jako dostatečné k tomu, aby zamezily riziku zneužití pravomoci ze strany Úřadu.
- dalším problémem je to, že některá ustanovení zákona nejsou zcela přesná a určitá. V řadě případů byl výkladem původní úmysl zákonodárce již vyjasněn, avšak jeví se jako vhodnější gramaticky přeformulovat tato ustanovení tak, aby slovy důsledně vyjadřovala to, co významově vyjadřovat mají.
- některé odkazy v poznámkách pod čarou jsou již neaktuální, některé jsou nadbytečné.

Popis cílového stavu

S ohledem na nedostatky výše nastíněné má navrhovaná právní úprava za cíl zejména:

- reagovat na rekodifikaci soukromého práva a terminologicky přizpůsobit zákon o ochraně hospodářské soutěže nové právní úpravě, zejména novému občanskému zákoníku.
- přesněji vymezit případy, na které dopadá § 19a (dozor nad orgány veřejné správy), a umožnit jeho aplikaci doplněním navazujících ustanovení.
- zakotvit v rámci zjednodušeného řízení o povolení spojení soutěžitelů možnost Úřadu vyžádat si po účastnících řízení další důkazy.
- doplnit ustanovení usnadňující mezinárodní spolupráci soutěžních úřadů.
- vymezit režim dokumentů obsahujících obchodní, bankovní nebo obdobným způsobem chráněné tajemství a jinak citlivých dokumentů.
- přesunout některé pořádkové delikty do ustanovení o přestupcích, resp. správních deliktech.
- zrušit výjimku některých ustanovení správního řádu vyloučených z užití.
- doplnit možnost přezkoumat zákonnost postupu Úřadu při šetření na místě v obchodních prostorách soutěžitelů v soudním řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu
- přeformulovat některá ustanovení tak, aby byla srozumitelnější a přesněji reflektovala požadavky praxe.
- upravit a aktualizovat odkazy v poznámkách pod čarou.

Obecně lze shrnout, že novela by měla přinést spíše dílčí změny, převážně legislativně-technického charakteru. I z tohoto důvodu nelze v rámci nyní navrhované legislativní úpravy zvažovat jiné varianty než návrh na změnu zákona.

V průběhu tvorby zákona bylo využito zkušeností a poznatků, které Úřad získal při mnohaleté aplikaci zákona. Při jeho zpracování byla zajištěna spolupráce s ministerstvy a zástupci dalších institucí.

V souladu s výjimkou zanesenou rovněž v Plánu legislativních prací vlády na rok 2015 nebylo provedeno hodnocení dopadů regulace, jelikož se jedná o návrh právního předpisu, jehož obsahem jsou změny technického charakteru.

II. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a neodporuje základním ustanovením Ústavy ČR. Zároveň je tato úprava v souladu i s ustanoveními Listiny základních práv a svobod, která je součástí ústavního pořádku České republiky, neboť nedochází k narušení základních ustanovení vyjádřených v čl. 1 až 4, především vymezení čl. 2 odst. 2, kdy státní moc lze uplatňovat pouze v mezích a způsobem stanovených zákonem. Danou změnou nejsou narušena ani další základní lidská práva či svobody, případně hospodářská, sociální či kulturní práva vyjádřená v čl. 26 až 35, zejména není dotčen čl. 26 odst. 1 o právu podnikat nebo provozovat jinou hospodářskou činnost.

III. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a s právem Evropské unie

Předmět regulace navrhované právní úpravy není regulován mezinárodními smlouvami. Navrhovaná právní úprava tak není v rozporu s mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána.

Oblast hospodářské soutěže v rámci vnitřního trhu spadá do výlučné pravomoci Evropské unie (čl. 3 odst. 1 písm. b) SFEU), nicméně členské státy mohou přijmout přísnější vnitrostátní právní předpisy upravující hospodářskou soutěž, které zakazují nebo postihují jednostranné kroky podniků, zejména jejich zneužívající chování vůči hospodářsky závislým podnikům.

Oblast hospodářské soutěže upravují zejména následujícími přímo použitelné předpisy:

- Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82,
- Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků,
- Nařízení Komise (ES) č. 802/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků,
- řada nařízení stanovující speciální úpravu v konkrétních odvětvích.

Z oblasti „soft law“ předpisů se pak na upravovanou oblast vztahuje mimo jiné Oznámení Komise o postupu při narovnání s cílem přijmout rozhodnutí podle článků 7 a 23 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 v případech kartelů (2008/C 167/01) a řada dalších.

Navrhovaná právní úprava je podle současného stavu evropských právních předpisů a norem v souladu s Evropským právem a neodporuje ani stávající praxi Evropské komise či Soudního dvora Evropské unie a ani obecným právním zásadám práva EU. Návrh však není přímo implementační.

Dále se na předmětnou oblast vztahuje judikatura soudů EU (mezi jiným např. rozsudek Soudního dvora EU C-360/09 ze dne 14. června 2011 ve věci *Pfleiderer AG v. Bundeskartellamt* – viz zvláštní část důvodové zprávy, ustanovení §21c odst. 4 a 5).

Předmětné oblasti se částečně dotýká i judikatura Evropského soudu pro lidská práva střežící ochranu práv vyplývajících z Evropské úmluvy o ochraně lidských práv. Jedná se např. o právo na spravedlivý proces podle článku 6 Úmluvy (*A. Menarini Diagnostics S. R. L. proti Itálii*, č. 43509/08, rozsudek ze dne 27. září 2011), Proti rozhodnutí Úřadu o správním deliktu nebo přestupku a uložení pokuty za jeho spáchání je přípustný řádný opravný prostředek – rozklad. V další fázi pak žaloba ve správním soudnictví, tj. věc bude rozhodovat soud v soudním řízení respektujícím záruky podle uvedeného ustanovení Úmluvy; právo

nepřispívat k obvinění proti sobě samému podle článku 6 Úmluvy. Dále pak rozsudky ESLP týkající se práva na práva na respektování obydlí a korespondence zaručeného článkem 8 Úmluvy, viz též rozsudek Delta pekárny.

IV. Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty a na podnikatelské prostředí

Navrhovaná právní úprava nepředstavuje žádný nárok na státní rozpočet, neboť orgán dohledu již existuje a není zde předpoklad zřízení nové instituce, případně nového regulačního orgánu. Taktéž se nepředpokládá zavedení nového systému v rámci stávajících orgánů státní správy, neboť jde pouze o kvalitativní změnu zákonného předpisu.

Navrhovaná právní úprava nepředstavuje žádný nárok na ostatní veřejné rozpočty, resp. nedotkne se rozpočtů krajů ani obcí.

Naopak navrhovaná právní úprava bude mít pozitivní dopad na podnikatelské prostředí v důsledku odstranění nedostatků stávající úpravy.

V. Předpokládané sociální dopady a dopady na životní prostředí

Navrhovaná právní úprava nebude mít sociální dopady. Navrhovaná právní úprava se nedotkne specifických skupin obyvatel, nebude mít vliv na sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením ani na národnostní menšiny.

Navrhovaná právní úprava nebude mít dopady na životní prostředí.

VI. Zhodnocení platného právního stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace

Navrhovaná právní úprava nebude mít žádný dopad na rovnost mezi muži a ženami.

VII. Zhodnocení dopadu navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů.

Navrhovaná právní úprava nebude mít žádný dopad na ochranu soukromí a možnosti zneužití osobních údajů.

VIII. CIA – zhodnocení korupčních rizik

a) zásady

- **Přiměřenost**

Navrhovaná novela splňuje kritéria přiměřenosti, nerozšiřuje okruh vztahů, na které se budoucí právní úprava vztahuje oproti současnému stavu, pouze jej zpřesňuje, stejně tak nerozšiřuje kompetence Úřadu ani jiných orgánů veřejné správy. Novela sama o sobě nevyvolává potřebu navýšení pracovních míst na Úřadě.

- **Efektivita**

Z hlediska efektivity lze k předložené úpravě poznamenat, že k ukládání i k vynucování splnění povinnosti při ochraně hospodářské soutěže je nadále věcně i místně příslušný Úřad, jenž je tímto úkolem pověřen již od vzniku právní regulace v této oblasti a má tak nejširší zkušenosti. Úřad disponuje podklady pro vydání daného rozhodnutí, ale i potřebnými odbornými znalostmi, čímž je zaručena efektivní implementace dané regulace i její efektivní kontrola, případně vynucování. Úřad je jediným správním orgánem s dvouinstančním řízením, který může postihnout narušování hospodářské soutěže. Návrh zákona zpřesňuje mantinely pro správní řízení. Návrh zákona je svým rozsahem přiměřený množině vztahů, které má upravovat i ve vztahu ke kompetencím ostatním orgánům veřejné správy. Vnitřní organizační struktura Úřadu je uspořádána tak, aby rozsah působnosti, který mu byl svěřen, byl schopen efektivně zajišťovat dodržování zákona.

- **Odpovědnost**

Návrh zákona jednoznačně označuje Úřad jako správní orgán provádějící dohled nad dodržováním zákona. Působnost Úřadu je stanovena zákonem č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů. Zvolená právní úprava nadále reflektuje požadavek čl. 79 odst. 1 Ústavy, podle něhož musí být působnost správního orgánu stanovena zákonem. Odpovědnou osobou na straně Úřadu je ve správním řízení, vždy

úřední osoba. Určení konkrétní úřední osoby je prováděno na základě vnitřních předpisů, resp. organizačního uspořádání, přičemž popis své organizační struktury Úřad zveřejňuje na svých webových stránkách, což je jeho povinnost i na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Úřední osoba je povinna se při výkonu působnosti správního orgánu prokazovat příslušným služebním průkazem. Správní řád stanoví, že rozhodnutí musí obsahovat jak označení Úřadu, tak podpis úřední osoby s uvedením jména, příjmení a pracovního zařazení a otisk úředního razítka, případně uznávaný elektronický podpis úřední osoby. Tím je vždy možno původce rozhodnutí jasně a osobně identifikovat.

- **Opravné prostředky**

Proti rozhodnutí Úřadu existuje možnost účinné obrany formou opravného prostředku, kterým je rozklad. Úřad v souladu se zásadou poučovací povinnosti uvedenou ve správním řádu a v obligatorních náležitostech správního rozhodnutí je povinen uvést poučení, zda je možné proti rozhodnutí podat rozklad a v jaké lhůtě je tak možno učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá a kdo o rozkladu rozhoduje. Existuje také možnost užití mimořádných opravných prostředků dle správního řádu. Vedle opravných prostředků se připouští rovněž jiné prostředky ochrany, kterými je třeba rozumět: námitku podjatosti podle § 14 správního řádu, stížnost podle § 175 správního řádu, podnět na nečinnost podle § 80 správního řádu.

- **Kontrolní mechanismy**

Důležitým kontrolním mechanismem je řádný opravný prostředek – rozklad. Lze využít i mimořádných opravných prostředků. Vedle toho lze využít rovněž dozorčí prostředky, čímž je zaručena dostatečná kontrola správnosti a zákonnosti všech rozhodnutí vydávaných v režimu správního řádu.

Úřad disponuje interním systémem kontroly v rámci hierarchie nadřízenosti a podřízenosti včetně navazujícího systému personální odpovědnosti. V případě vydání nezákonného rozhodnutí či nesprávného úředního postupu je s odpovědností konkrétní úřední osoby spojena eventuální povinnost regresní náhrady škody, za níž v důsledku nezákonného rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu odpovídá.

Z hlediska transparency a otevřenosti dat lze konstatovat, že navrhovaná úprava nemá vliv na dostupnost informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Neopomenutelná je soudní kontrola prostřednictvím správního soudnictví. Příslušnými soudy jsou soudy krajské. Proti rozsudku krajského soudu je přípustný mimořádný opravný prostředek – kasační stížnost, která je podávána k Nejvyššímu správnímu soudu.

b) kritérium korupčních příležitostí

Řízení u Úřadu je dvojinstanční. Za průběh řízení odpovídají referenti Úřadu s vysokoškolským vzděláním a jejich vedoucí (ředitel oddělení, ředitel odboru). Ředitel odboru je dále odpovědný místopředsedovi Úřadu, resp. předsedovi Úřadu. Pravomocná rozhodnutí se zveřejňují na webu Úřadu. Ze zveřejněného rozhodnutí lze zjistit, která úřední osoba je odpovědná za rozhodnutí. Identifikace podkladů pro rozhodnutí je uváděno v odůvodnění rozhodnutí. Transparentnost vedení správního řízení a několikastupňový systém rozhodování a odpovědnosti (včetně soudního přezkumu) eliminuje příležitost pro korupční jednání.

c) transparency a otevřená data

Navrhovaná varianta nemá vliv na dostupnost informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Správní řízení vedená Úřadem jsou transparentní s otevřeností vůči účastníkům řízení a je praxí Úřadu, že po právní moci rozhodnutí jsou tato rozhodnutí rovněž dostupná veřejnosti. Úřad má povinnost všechny důležité skutečnosti vyvěšovat na úřední desce pokud tak přikazuje zákon a obsah se zveřejňuje i způsobem umožňujícím dálkový přístup, a dále řadu dalších informací zveřejňují na svých internetových stránkách, a to vždy předem v dostatečném časovém předstihu, příp. i v cizích jazycích. Nezveřejňují se ty údaje, na které se vztahuje zákon o utajovaných informacích, a informace, na které se vztahuje obchodní nebo bankovní tajemství.

d) srovnání se stávající legislativou

Navrhovaná právní úprava vychází z dosavadní legislativy regulující ochranu hospodářské soutěže, navazuje na praxi ověřené instituty a zároveň řeší problematiku ustanovení, přičemž vychází ze zkušeností a poznatků z proběhlých správních řízení.

e) systematický sběr dat o zjištěných korupčních rizicích

Přivedení správních řízení i po jejich ukončení provádějí zaměstnanci Úřadu sběr poznatků v této oblasti.

f) závěr CIA

Vyhodnocením poznatků podle metodiky CIA bylo zjištěno, že navrhovaná novela nepřinese navýšení korupčních rizik. Vzhledem k důsledně uplatňovaným rozhodovacím a kontrolním postupům na Úradě, nezávislosti a nestrannosti justice a kritériím a limitům upraveným v zákoně lze předpokládat, že dojde k minimalizaci potenciálních korupčních rizik.

B. Zvláštní část

Čl. I

K bodům 1 a 2 (poznámky pod čarou)

Upravují se neaktuální poznámky pod čarou tak, aby odpovídaly platné právní úpravě obsažené v zákoně č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

K bodu 3 (ustanovení § 12 odst. 2 a 3)

Navrhuje se srozumitelnější definice pojmu „část soutěžitele“, jež je namísto v odst. 2 nově obsažena v samostatném odst. 3. Její formulace respektuje a vychází z definice „obchodního závodu“, která je uvedena v ustanovení § 502 NOZ, ale podtrhuje, že pojem „část soutěžitele“ je na pojmu „obchodní závod“ naprosto nezávislý a že „část podniku“ nemusí splňovat znaky „samostatné pobočky“.

K bodům 4 až 8 (ustanovení §12)

Změny v používání některých pojmů, které reagují především na NOZ, zejména fakt, že NOZ již nepracuje s pojmem „podnik“. V celém předpise se tak nahrazuje pojem „podnik“ pojmy „závod“ nebo „soutěžitel“.

V poznámce pod čarou se odkaz na původní obchodní zákoník nahrazuje odkazem na příslušná ustanovení v NOZ.

K bodům 9 až 11 (ustanovení §13)

Upravují se odkazy (přečíslování odstavců) na relevantní ustanovení v souvislosti se změnami provedenými v ustanovení §12.

Dochází ke změnám v pojmech v souvislosti s NOZ.

K bodům 12 a 13 (poznámky pod čarou)

Zrušuje se poznámka pod čarou. Odkaz na ustanovení § 20 odst. 2 písm. a) zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, které dříve definovalo čistý obrat, je v současnosti obsoletní. Aktuálně je sice pojem definován v ustanovení § 20 odst. 1 písm. a) bod. 2 citovaného zákona, avšak Úřad vychází při určování čistého obratu z výkladu Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků, které

upravuje výpočet obrátu ve svém článku 5, dále ze znění zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a zákona o účetnictví, z nichž vyplývá. Odkaz na zákon o účetnictví je tak zavádějící a nadbytečný.

Rovněž se vypouští odkaz na ustanovení zákona o pojišťovnictví, které bylo zrušeno.

K bodu 14 (ustanovení § 15 odst. 2)

Legislativně-technická změna tak, aby bylo ustanovení srozumitelnější. Současně dochází ke změnám v pojmech v souvislosti s NOZ.

K bodům 15, 16 a 53 (§ 15 odst. 1 písm. b), § 16a odst. 1 a § 26 odst. 1)

Upravuje se dikce ustanovení § 15 odst. 3 b) a § 16a odst. 1 a zmocňovacího ustanovení tak, aby nevyvolávala dojem, že jsou v prováděcím předpise stanoveny další náležitosti návrhu. Prováděcí předpis pouze rozvádí požadavky zákona (např. na odůvodnění atd.), ale nestanoví žádnou povinnost nad rámec zákona.

K bodu 17 (ustanovení §16a odst. 1 písm. b))

Jedná se o změny v používání pojmů navazující na NOZ.

K bodům 18 a 19 (ustanovení §16a odst. 3 a 4)

Nově se formuluje ustanovení upravující postup Úřadu při posuzování spojení ve zjednodušeném řízení, přičemž mohou nastat tři situace: 1. spojení nepodléhá povolení, pak o tom Úřad vydá rozhodnutí; 2. spojení podléhá povolení, ale nebude mít za následek podstatné narušení soutěže, pak o tom Úřad rovněž vydá rozhodnutí, kterým spojení povolí; 3. spojení podléhá povolení a může vzbuzovat vážné obavy z podstatného narušení soutěže, pak Úřad vyzve k podání úplného návrhu.

Stávající úprava § 16a neumožňovala u návrhů podaných ve zjednodušeném řízení, které zjevně nepodléhaly povolení Úřadu, vydat rozhodnutí o tom, že spojení nepodléhá povolení. Zatímco v případně podání úplného návrhu na povolení spojení, u něhož se ukáže, že spojení povolení nepodléhá, zákon v § 16 odst. 2 upravuje možnost ukončení řízení vydáním rozhodnutí, že spojení nepodléhá povolení Úřadu. Návrh tak uvádí do souladu varianty rozhodnutí o návrhu na povolení spojení podaném ve zjednodušeném řízení s variantami rozhodnutí dle § 16 odst. 2.

Změny v odstavci 4 jsou reakcí na nové znění odstavce 3. Významově a logicky jej přizpůsobují, aby úprava korespondovala s postupem dle § 16 odst. 3.

K bodu 20 (ustanovení § 16a odst. 5)

Vkládá se nový odstavec, jehož smyslem je zakotvit možnost Úřadu vyžádat si po účastnících řízení uvedení dalších skutečností nebo důkazů nezbytných pro vydání rozhodnutí o povolení spojení i ve zjednodušeném řízení. Přičemž doba ode dne doručení takové výzvy do dne, kdy účastník řízení svoji povinnost splní, se nezapočítává do lhůty, kterou má Úřad stanovenou pro vydání rozhodnutí ve zjednodušeném řízení, tj. 20 dní. Jde o období, jaká platí v řízení dle § 16 odst. 6.

V souvislosti s vložením nového odstavce se přečíslovává odstavec následující.

K bodu 21 (ustanovení § 18 odst. 5)

Jedná se o změny v používání pojmů navazující na NOZ. Důvodem je důsledné promítnutí vypuštění pojmu „podnik“ i v tomto ustanovení.

K bodům 22 až 24 (ustanovení § 19a)

Toto ustanovení bylo do zákona vloženo na základě poslanecké novely provedené zákonem č. 360/2012 Sb. Byla tím zakotvena možnost postihovat za protisoutěžní jednání i orgány veřejné správy, avšak bez toho, aby byly zřetelně vymezeny kompetence Úřadu v těchto řízeních, a aniž by byla tato změna reflektována i v rámci navazujících ustanovení. Dosavadní ustanovení tak bylo velmi obtížné v praxi aplikovat.

Dochází k přeformulování zákazu orgánů veřejné správy narušovat hospodářskou soutěž a nově se doplňuje demonstrativní výčet jednání těchto orgánů, která ji mohou narušit.

Výkonem veřejné moci se rozumí případy, kdy orgán veřejné správy vystupuje vůči adresátům jeho opatření v nadřízeném – vrchnostenském postavení. Výrazem ospravedlnitelný se myslí oprávněný či omluvitelný, tj. sice negativní jev, avšak přinášející jiné výhody, které negativní vliv mohou převážit; lze se vyvinut. Ospravedlnitelné jednání tedy sleduje legitimní cíl, kterého nelze bez narušení hospodářské soutěže dosáhnout, přičemž míra narušení soutěže musí být proporcionální významu zamýšleného cíle. Termín se sice v aktuálně platném zákoně nevyskytuje, ale v rámci správních řízení se běžně používá. Pojem je běžně zaužívaný i v judikatuře evropské.

Stanovuje se, že doзору Úřadu však nepodléhá jednání orgánů veřejné správy, která jsou prováděna ve formě rozhodnutí nebo jiných úkonů podle správního řádu nebo daňového řádu, nebo při němž dochází k poskytování veřejné podpory (je však třeba zdůraznit, že jednání orgánů veřejné správy bude hodnoceno pouze ve vztahu k hospodářské soutěži -zda

došlo, či nedošlo k jejímu narušení; na základě tohoto ustanovení nemůže docházet k posuzování, zda se jedná, či nejedná o kumulativní naplnění definičních znaků veřejné podpory).

V souvislosti s vložením nového odstavce se přečíslovává odstavec následující.

K bodům 25 až 27 (ustanovení § 20)

Poslanecká novela, která zavedla nové ustanovení § 19a, opomněla přizpůsobit tomuto institutu navazující ustanovení zákona. Proto je třeba doplnit některá oprávnění Úřadu i ve vztahu k orgánům veřejné správy, jelikož bez těchto oprávnění je úprava obsažená v ustanovení § 19a velmi obtížně vymahatelná.

V rámci ustanovení § 20 se konkrétně jedná o přiměřené používání ustanovení § 21e, 21f a 21g a možnost zahájit řízení z moci úřední při výkonu dozoru nad tím, zda orgány veřejné správy nenarušují hospodářskou soutěž (viz odst. 2). Dále se jedná o možnost Úřadu uložit opatření k nápravě při zjištění, že orgán veřejné správy narušil hospodářskou soutěž, a možnost souběžného uložení pokuty spolu s opatřením k nápravě v těchto případech (viz odst. 3).

K bodu 28 (ustanovení § 20 odst. 5)

Vkládá se nový odstavec podporující mezinárodní spolupráci soutěžních úřadů. Úřad může na základě mezinárodní smlouvy poskytnout zahraničnímu soutěžnímu úřadu podklady a informace za účelem prosazování soutěžního práva v tomto státě. Co se týká informací obsahující obchodní, bankovní nebo jiné zákonem chráněné tajemství, poskytne je Úřad pouze v případě, že je ve státě žádajícího úřadu zaručena obdobná úroveň ochrany takových informací jako v České republice.

Toto nové ustanovení nedubluje úpravu v evropském právu, ale rozšiřuje ji na další situace. Nejedná se o implementaci evropského práva. Nařízení (Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82), přestože je přímo použitelné, se nevztahuje na úplně všechny situace, které mohou v praxi nastat a vyžadují mezinárodní spolupráci. Proto se tato možnost výslovně zakotvuje v zákoně.

Nařízení je použitelné pouze v případech s unijním prvkem. V praxi mohou nastat i situace, na které nařízení nedosahuje (např. soutěžní úřady z různých členských států prošetřují každý zvlášť podle svého národního práva protisoutěžní jednání těchto soutěžitelů s negativními dopady na svém území, avšak chybí u nich unijní prvek. Je proto žádoucí

umožnit spolupráci a výměnu informací mezi členskými státy k efektivnímu a konzistentnímu prosazování soutěžního práva i při prošetřování případů bez unijního prvku a upravit její rámec mezinárodní smlouvou.

K bodu 29 (ustanovení § 21a odst. 1)

Oprava zjevné nesprávnosti.

K bodu 30 (ustanovení § 21c odst. 2)

Výslovně se uvádí nevyvratitelná právní domněnka, že v případě, kdy osoba, které svědčí ochrana obchodního, bankovního nebo jiného zákonem chráněného tajemství, nedodrží postup stanovený dosavadním zněním tohoto ustanovení, má se za to, že předložená listina tajemství neobsahuje.

V případě, že subjekt k výslovné žádosti Úřadu ochranu obchodního tajemství nezajistí, není naplněn pojmový znak obchodního tajemství dle NOZ, tj. jeho aktivní ochrana osobou, již tajemství svědčí. Pokud jej tedy ani k žádosti Úřadu neoznačí, pak jej nemá v úmyslu chránit. Z povahy informací mají osoby, kterým tajemství svědčí, samy tyto skutečnosti za obchodní tajemství aktivně Úřadu označit. Ustanovení pak zdůrazňuje jejich povinnost je označit nejpozději na žádost Úřadu. V opačném případě se má tato, že poskytnuté podklady a informace obchodní či obdobné zákonem chráněné tajemství neobsahují.

K bodu 31 (ustanovení § 21c odst. 3)

Vkládá se nové ustanovení, které umožňuje ve vymezených případech po splnění stanovených podmínek nahlížení i do těch částí spisu, které obsahují obchodní, bankovní nebo jiné zákonem chráněné tajemství a kterými byl nebo bude prováděn důkaz. Návrh tak prolamuje zákonnou úpravu dosavadního postupu Úřadu spočívajícího v nezpřístupňování informací tvořících ve spisu obchodní tajemství, a to u sankčních správních řízení vedených o základních protisoutěžních deliktech.

V sankčních řízeních o porušení povinnosti nebo zákazu týkajícího se dohod narušujících soutěž, zneužití dominantního postavení, nepovoleného spojování soutěžitelů nebo v řízeních ve věci narušení hospodářské soutěže orgánem veřejné správy může účastník řízení nebo jeho zástupce nahlížet i do zmíněných částí spisu, a to ve fázi po sdělení výhrad, za předpokladu, že je předem seznámen s následky porušení povinnosti mlčenlivosti a o tomto poučení je sepsán a jím podepsán protokol. Nepoužije se však ustanovení § 38 odst. 4

správního řádu, tj. s právem nahlížení není spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby Úřad pořídil kopie spisu nebo jeho části. Jde o úpravu obdobnou, jako má ustanovení § 38 odst. 6 správního řádu, dle kterého do zákonem utajovaných skutečností (viz např. dle zákona č. 412/2005 Sb., aj.) budou-li důkazem, může účastník řízení nahlížet, ale bez možnosti si je vypisovat či kopírovat.

Speciální povaha správních řízení vedených Úřadem vyžaduje i speciální a komplexní úpravu nahlížení do spisu a zejména do částí obsahujících zákonem chráněná tajemství. Je třeba, aby bylo jasně stanoveno, ve kterých případech a hlavně kdy, je možné do částí spisu obsahujících tato tajemství nahlížet. Rozlišuje se proto mezi sankčním (deliktním) řízením, kde je zájem na to, aby z důvodu dostatečné ochrany práv účastníků řízení mohlo být nahlíženo do všech částí spisu, a řízením nesankčním, kde tento zájem nepřeváží.

Prolomení ochrany tajemství přichází v úvahu pouze u vyjmenovaných typů řízení u Úřadu. V těchto případech je zájem na tom, aby účastník řízení viděl všechny listiny ve spise, a to bez zkreslení, jež může přinášet zprostředkovaný popis Úřadu zpřístupňující rámec a charakter utajovaných skutečností, a účastník případně nebyl krácen na svých právech (dochází k posílení realizace jeho práva na spravedlivý proces).

Pokud jde o další – rovněž sankční správní řízení vedené ve věci porušení jiné (než výše vyjmenované) povinnosti, jako je např. porušení pečete umístěné v průběhu šetření v obchodních prostorách, nesplnění přijatých závazků, nesplnění opatření k nápravě uložených ve prospěch obnovení účinné soutěže či nesplnění jiné povinnosti uložené rozhodnutím Úřadu, není u nich tato úprava účelná. Tato řízení navazují na jiné („hlavní“) řízení, v rámci kterého účastník řízení může, případně již mohl v souladu s navrhovaným ustanovením nahlížet (po sdělení výhrad) i do částí spisu obsahujících obchodní tajemství; v „odvozeném“ řízení se z povahy věci takové skutečnosti nevyskytují. Třetí osoba pak do částí spisu obsahujících obchodní tajemství nahlížet nadále nemůže (obdobně, jako nejsou dle § 38 odst. 6 správního řádu třetí osobě přístupné skutečnosti zvláštním zákonem utajované, jež tvoří důkaz); pokud třetí osoba uplatní žalobu na náhradu škody – je na soudu, aby rozhodl, které části spisu Úřadu a za jakých podmínek může k tomu účelu využít.

Z důvodu snahy předejít výkladovým sporům se k této problematice dále uvádí, že ustanovení § 21c odst. 1 o nezpřístupnění skutečností tvořících ve spisu obchodní tajemství platí pro všechna řízení prováděná Úřadem podle zákona, tedy jak pro návrhová (jimiž jsou řízení ve věci povolování spojení podniků), tak pro sankční řízení zahajovaná ex offio (pro ty ovšem nově jen ve fázi do sdělení výhrad - § 21 odst. 3). V návrhových řízeních Úřad

nezpřístupňuje (a ani po novele nebude nadále zpřístupňovat) obchodní tajemství jeho účastníkům či třetím osobám (ani kdyby třetí osoby mohly prokázat oprávněný zájem nebo jiný vážný důvod dle § 38 odst. 2 správního řádu). Pro účastníky řízení ve věci spojování soutěžitelů to nemá žádný negativní dopad, neboť ti v rámci přípravy a realizace spojení jsou obeznámeni s informacemi tvořícími jejich obchodní tajemství – jejich obchodně citlivé informace jsou jim přístupné a nepředstavují pro ně obchodní tajemství (není u nich naplněn znak jejich aktivního utajování soutěžitelem). Pokud jde o informace vyžádané Úřadem v návrhových řízeních od třetích osob (např. konkurentů, dodavatelů či odběratelů spojujících se soutěžitelů), jež Úřad v konkrétních případech nezbytně potřebuje k posouzení možných negativních dopadů spojení, a které obsahují obchodní tajemství, je nezbytné v zákoně nadále garantovat jejich ochranu před zpřístupněním. V opačném případě by třetí osoby nebyly motivovány ke spolupráci s Úřadem a nutnost donucovat je k poskytnutí informací dle zákona (pravdivých, úplných a ve stanovené lhůtě) by zkomplikovalo rozhodování ve věci spojování podniků; zákon totiž pro vydání rozhodnutí o povolení nebo nepovolení spojení stanoví velmi krátké lhůty, při jejichž marném uplynutí nastává fikce, že Úřad spojení povolil.

Dále je třeba uvést, že Úřad je současně zavázán ve stávajícím § 21c odst. 1 a 2 zajistit do spisu podklady s vypuštěním obchodního tajemství. Zákon pak též v § 24 stanoví pracovníkům Úřadu povinnost mlčenlivosti o skutečnostech tvořících obchodní tajemství nebo důvěrnou informaci. Dosavadní judikatura pak aprobovala postup Úřadu v nezpřístupňování obchodního tajemství s tím, že Úřad je povinen zajistit do spisu dostatečný popis utajených skutečností tak, aby účastníci řízení (případně třetí osoby, jež prokáží pro nahlížení do spisu splnění podmínek podle § 38 odst. 2 správního řádu) získali dostatečnou představu o obsahu a povaze utajených podkladů ve spisu pro uplatnění svého práva na obranu a spravedlivý proces (a tyto má Úřad též povinnost v rozhodnutí dostatečně popsat); viz např. rozsudek NSS ze dne 28. 1. 2005, sp. zn. 2 A 13/2002, usnesení Ústavního soudu ze dne 10. 11. 2004, sp. zn. II. ÚS 419/04 či rozsudek NSS ze dne 30. 5. 2014, sp.zn. 5 Afs 48/2013 – 272. Soudy tak neshledaly v postupu Úřadu, který na základě zákona neumožňuje zpřístupnění informací představujících obchodní tajemství, porušení subjektivních práv účastníků řízení (obdobně třetích osob). Do skutečností tvořících obchodní tajemství tak není možný přístup ani při použití § 38 odst. 6 správního řádu. K ustanovení § 38 odst. 6 správního řádu se pouze výkladem dovozuje, že „zákonem uznaná nebo uložená povinnost mlčenlivosti“ tam uvedená se nevztahuje na „obchodní tajemství“.

V souvislosti s vložením nového odstavce se přečíslovává odstavec následující.

K bodům 32 a 33 (ustanovení § 21c odst. 4 a 5)

V rámci úpravy uchovávání dokumentů mimo spis se stanoví, že kromě žádosti o upuštění od uložení pokuty a žádosti o snížení pokuty a dalších podkladů a informací předložených v této souvislosti Úřadu se až do sdělení výhrad uchovávají mimo spis i výzvy a sdělení ze strany Úřadu, které Úřad žadatelům ve věci těchto žádostí zaslal.

Z pohledu účelu ustanovení se jeví jako rozporné, aby dokumenty ze strany žadatelů byly uchovávány odděleně a dokumenty v téže věci ze strany Úřadu nikoli.

Stávající úprava neumožňuje účastníkům řízení ani třetím osobám přístup do dokumentů obsahujících žádost o upuštění od pokuty a žádost o snížení pokuty podanou podle § 22ba odst. 5, což je odůvodněno veřejným zájmem na efektivní využívání leniency programu, jako nejvýznamnějšího nástroje k odhalování nejzávažnějších protisoutěžních deliktů - kartelových dohod. Neplatí to však absolutně pro celé řízení a pro všechny osoby. Do takových částí spisu je umožněn přístup po sdělení výhrad a to pouze účastníkům řízení, při vyloučení jejich práva činit si z nich výpisky, či pořizovat kopie. Pokud však soud vede řízení o náhradě škody způsobené protisoutěžní dohodou, poskytne mu Úřad na jeho žádost správní spis a je na soudu, aby rozhodl, zda a které z těchto dokumentů i za jakých podmínek budou žalobcům (poškozeným protisoutěžní dohodou) zpřístupněny (srov. rozsudek Soudního dvora EU C-360/09 ze dne 14. června 2011 ve věci *Pfleiderer AG v. Bundeskartellamt*).

K bodům 34 (ustanovení § 21e)

Zjednodušuje se konstrukce celého ustanovení a současně zajišťuje, aby mohlo být využito i ve vztahu k orgánům veřejné správy. Upřesňují se subjekty, kterých se jednotlivé odstavce týkají. Ruší se odstavec třetí a úprava v něm obsažená se přesouvá do prvních dvou. Podle prvního odstavce se povinnost poskytnout Úřadu úplné, správné a pravdivé podklady a informace jednoduše vztahuje na „každého“, namísto původního „soutěžitele“ a další speciální úpravy pro ostatní osoby prostřednictvím odstavce třetího.

Podle stávající úpravy bylo neposkytnutí úplných, správných a pravdivých podkladů a informací možno postihnout jen pořádkovou pokutou; jde však o porušení povinnosti, jež je z povahy věci přestupkem/správním deliktem (na pravdivosti, správnosti a úplnosti poskytnutých informací závisí také hmotněprávní posouzení správního deliktu). Navrhuje se proto neposkytnutí úplných, správných nebo pravdivých podkladů a informací upravit dle osoby porušitele jako přestupek - viz § 22 odst. 1 písm. g) a jako správní delikt - viz § 22a odst. 1 písm. g) navrhované úpravy.

V § 21e odst. 2 se upravuje nejen soutěžitelům povinnost poskytovat na vyžádání Úřadu podklady a informace ve lhůtě jím stanovené. Důvodem je potřeba zahrnout do této povinnosti i orgány veřejné správy v souvislosti s delikty orgánů veřejné správy dle poslední novely, dále pak zabránit nedůvodným či záměrným průtahům řízení ze strany dalších subjektů, od nichž Úřad vyžaduje k danému účelu podklady a informace. Při vyžádání pak orgán upozorní, že za jejich neposkytnutí může uložit pořádkovou pokutu dle § 22c. Veřejný zájem na ochraně hospodářské soutěže vyžaduje, aby povinné subjekty poskytli informace v Úřadem stanovené lhůtě (přitom není vyloučeno, aby Úřad z objektivních důvodů lhůtu prodloužil). Zároveň je potřeba zajistit, aby tato povinnost ukládaná „každému“ byla také vynutitelná a nedocházelo k nemožnosti šetřenou věc neposkytnutím informací objektivně posoudit či k nedůvodným nebo záměrným průtahům v šetření či řízení. Jelikož je subjektem povinností v tomto odstavci každý, tj. i orgán veřejné moci, přesouvá se sem i konstatování, že podklady a informace získané orgány veřejné moci, včetně orgánů činných v trestním řízení,

Zvláštní zákony v některých případech stanoví konkrétním orgánům povinnost mlčenlivosti o konkrétních údajích (např. ČNB, Finanční správy a ředitelství, ČSSZ, ČSÚ atd.). K tomu je třeba podotknout, že navrhované ustanovení tuto ochranu neruší (sdělovat je zpravidla lze jen konkrétně vyjmenovaným orgánům). Za 20 let aplikace zákona v aktuálním znění zatím nevznikl s poskytováním podkladů a informací spadajících pod ochranu upravenou jinými předpisy problém.

K bodu 35 (ustanovení § 21f odst. 7 a 8)

K odstavci 7

V návaznosti na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci Delta pekářny a. s. proti České republice ze dne 2. října 2014 se doplňuje možnost přezkoumat zákonnost postupu Úřadu při šetření na místě v obchodních prostorách soutěžitelů v soudním řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle ustanovení § 82 a následujících zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.

ESLP v předmětném rozsudku konstatoval porušení článku 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jenž zaručuje mimo jiné právo na respektování obydlí a korespondence, a to ve spojitosti s postupem Úřadu, který v roce 2003 provedl místní šetření v obchodních prostorách stěžovatele. ESLP shledal, že za situace, kdy toto šetření nepodléhalo předchozímu povolení soudu a tento nedostatek nebyl vyvážen ani účinnou

následnou soudní kontrolou, nelze stávající vnitrostátní procesní záruky hodnotit jako dostatečné k tomu, aby zamezily riziku zneužití pravomoci ze strany Úřadu. Ohledně žaloby podle ustanovení § 82 a následujících soudního řádu správního přitom ESLP poznamenal, že právě tento prostředek se za uvedené situace jeví být nejvhodnějším mechanismem ochrany (viz § 89 rozsudku). Podle dosavadní judikatury Nejvyššího správního soudu je nicméně zmíněná tzv. zásahová žaloba použitelná pouze proti šetření, které proběhlo zcela mimo rámec správního řízení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. září 2011, č. j. 5 Aps 4/2011-326), avšak ne ve vztahu k šetření, které bylo uskutečněno v rámci řádně zahájeného správního řízení: v takové situaci, pokud byl dotčený soutěžitel uznán vinným a postižen za spáchaný správní delikt, má možnost domáhat se přezkumu provedeného šetření výlučně podáním žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 soudního řádu správního (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. února 2014, č. j. 7 Aps 2/2013-35); je-li však toto správní řízení zastaveno, nelze podat ani tuto žalobu (a problém se přesouvá do roviny odpovědnosti státu za škodu, tedy mimo správní soudnictví), nehledě na to, že těžištěm přezkumu na základě žaloby proti rozhodnutí je napadené rozhodnutí. Za účelem implementace rozsudku ESLP se tudíž jeví jako nejvhodnější zákonem výslovně zakotvit použitelnost zásahové žaloby proti místnímu šetření Úřadu. Tato žaloba přitom umožňuje, aby soud přezkoumal nejenom to, zda byly dodrženy podmínky pro zahájení místního šetření, ale i samotný průběh tohoto šetření, a to relativně krátce po realizaci zásahu, jelikož pro podání zmíněné žaloby soudní řád správní zakotvuje subjektivní lhůtu dvou měsíců. Cílem doplněného ustanovení je tedy jednoznačně stanovit, jakým způsobem se lze proti místním šetřením Úřadu bránit, a tudíž nastolit v dané oblasti právní jistotu.

K odstavci 8

V návaznosti na nedůslednost poslanecké novely, která začlenila ustanovení § 19a bez provázání na změny v navazujících ustanoveních, se doplňuje oprávnění Úřadu provádět šetření na místě i ve vztahu k orgánům veřejné správy.

K bodu 36 (poznámka pod čarou)

Ustanovení, na které poznámka pod čarou odkazuje, bylo zrušeno.

K bodu 37 (ustanovení § 21g odst. 2)

Vylučuje se použití ustanovení o šetření v jiných než obchodních prostorách pro šetření prováděné u orgánů veřejné správy. Jedná se o analogii s úpravou předběžného

souhlasu s provedením šetření ve věcech ochrany hospodářské soutěže obsaženou v ustanovení § 323 a násl. zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, která je rovněž určena pouze pro šetření prováděná Úřadem a Evropskou komisí u soutěžitelů.

K bodu 38 (ustanovení 21h odst. 1)

Oprava zjevné nesprávnosti. Po novele zákonem č. 155/2009 Sb. má ustanovení § 11 pouze 5 odstavců.

K bodům 39 až 41 (ustanovení § 22)

Doplňují se skutkové podstaty přestupků. Nově se fyzická osoba jako soutěžitel může dopustit přestupku tím, že poruší povinnost stanovenou v ustanovení § 21e odst. 1, tj. poskytne neúplné, nesprávné či nepravdivé podklady nebo informace, které mohou mít význam při objasňování předmětu správního řízení vedeného Úřadem. Dále se fyzická osoba jako soutěžitel může dopustit přestupku také tím, že poruší povinnost stanovenou v ustanovení § 21f odst. 3 nebo 4, tj. při šetření na místě podle v obchodních či v jiných než obchodních prostorách neposkytne Úřadu nezbytnou součinnost k výkonu jeho oprávnění nebo poruší povinnost výkon těchto oprávnění strpět.

Podle dosavadní úpravy bylo možné za takováto porušení povinností možné udělit pořádkovou pokutu (srov. ustanovení § 22c odst. 1 stávajícího znění zákona). Jedná sice o porušení procesních norem, avšak nikoli pořádkového charakteru, proto se jeví jako vhodné začlenit tyto skutkové podstaty do ustanovení § 22.

V souvislosti se změnou v odstavci prvním se doplňuje odstavec druhý tak, aby mohla být za nové přestupky podle písmen g), h) a i) uložena pokuta. Tyto přestupky jsou spíše „procesní povahy“ a jsou srovnatelné s přestupkem podle písmena a) „porušení pečeti umístěné v průběhu šetření“. Horní hranice pokuty je proto stanovena, stejně jako u přestupku podle písmena a), na 300 000 Kč.

K bodům 42 až 44 (ustanovení § 22a)

Obdobná změna jako v ustanovení § 22, avšak pro správní delikty právnických osob a podnikajících fyzických osob.

Doplňují se skutkové podstaty správních deliktů. Nově se právnická nebo podnikající fyzická osoba může dopustit správního deliktu tím, že poruší povinnost stanovenou v ustanovení § 21e odst. 1, tj. poskytne neúplné, nesprávné či nepravdivé podklady nebo informace, které mohou mít význam při objasňování předmětu správního řízení vedeného

Úřadem. Dále se právnická nebo podnikající fyzická osoba může dopustit správního deliktu také tím, že poruší povinnost stanovenou v ustanovení § 21f odst. 3 nebo 4, tj. při šetření na místě podle v obchodních či v jiných než obchodních prostorách neposkytne Úřadu nezbytnou součinnost k výkonu jeho oprávnění dle § 21f odst. 2 nebo poruší povinnost výkon těchto oprávnění strpět.

Podle dosavadní úpravy bylo možné za takovátoto porušení povinností udělit pořádkovou pokutu (srov. ustanovení § 22c odst. 1). Jedná sice o porušení procesních norem, avšak nikoli pořádkového charakteru, proto se jeví jako vhodné začlenit tyto skutkové podstaty do ustanovení § 22a.

V souvislosti se změnou v odstavci prvním se doplňuje odstavec druhý tak, aby mohla být za nové správní delikty podle písmen g), h) a i) uložena pokuta. Oba správní delikty jsou spíše „procesní povahy“ a jsou srovnatelné se správním deliktem podle písmena a) „porušení pečeti umístěné v průběhu šetření“. Horní hranice pokuty je proto stanovena, stejně jako u přestupku podle písmena a), na 300 000 Kč nebo 1 % z čistého obratu dosaženého pokutovaným soutěžitelem za poslední ukončené účetní období.

K bodům 45 a 46 (ustanovení § 22aa)

Ustanovení týkající se správních deliktů orgánů veřejné správy se strukturou a obsahem uvádí do souladu s ustanoveními týkajícími se přestupků fyzických osob a správních deliktů právnických a podnikajících fyzických osob.

Dosavadní úprava obsahovala pouze správní delikt narušení hospodářské soutěže v rozporu s ustanovením § 19a s možností uložit za něj pokutu. Nestanovila však u orgánů veřejné správy další povinnosti v rámci správního řízení, za jejichž porušení mohli být ostatní soutěžitelé, kromě orgánů veřejné správy, rovněž potrestáni. Tento rozdíl se jeví jako nedůvodný.

Stanoví se, že orgán veřejné správy se kromě správního deliktu narušení hospodářské soutěže, může dopustit správních deliktů i tím, že poruší pečeť umístěnou v průběhu šetření, nesplní opatření k nápravě uložené Úřadem nebo jinou povinnost stanovenou rozhodnutím Úřadu, neposkytne Úřadu úplné, správné nebo pravdivé podklady a informace, nebo neposkytne Úřadu při šetření nezbytnou součinnost k výkonu jeho oprávnění nebo poruší povinnost výkon těchto oprávnění strpět.

Za správní delikty „procesní povahy“, tj. porušení pečeti, neposkytnutí úplných, správných nebo pravdivých podkladů a informací a rovněž neposkytnutí nezbytné součinnosti při šetření v prostorách orgánu veřejné správy se uloží, stejně jako u totožných skutkových

podstat přestupků fyzických osob a správních deliktů právnických a podnikajících fyzických osob, pokuta do výše 300 000 Kč. Za správní delikt narušení hospodářské soutěže a nesplnění opatření k nápravě je možné uložit orgánu veřejné správy pokutu až do výše 10 000 000 Kč.

K bodu 47 (poznámka pod čarou)

Upravuje se neaktuální poznámka pod čarou tak, aby odpovídala platné právní úpravě obsažené v zákoně č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

K bodu 48 (ustanovení § 22ba)

Dosud byla možnost „narovnání“ a s tím související snížení pokuty Úřadem, pokud soutěžitelé projeví zájem a splní stanovené podmínky, zakotvena pouze pro soutěžitele, nikoli pro orgány veřejné správy. Není však důvod, aby tuto možnost nemohl využít i orgán veřejné správy.

Doplňuje se nový odstavec osmý, který umožňuje orgánům veřejné správy využít institut „narovnání“ za obdobných podmínek jako mají ostatní soutěžitelé.

Pokud je orgán veřejné správy uznán vinným ze správního deliktu podle ustanovení § 22aa odst. b), tedy jakékoli narušení hospodářské soutěže, Úřad sníží pokutu, o jejíž výši informoval ve sdělení výhrad, o 20 %, pokud se orgán veřejné správy ke spáchání správního deliktu přiznal a pokud má Úřad za to, že s ohledem na povahu a závažnost správního deliktu je takový postih dostatečný. Při podávání žádosti o snížení pokuty orgán veřejné správy musí dodržet stejná pravidla jako ostatní soutěžitelé stanovená v odstavcích 4, 6 a 7.

K bodům 49 a 50 (ustanovení § 22c)

V § 22c se nově ponechává možnost uložit pořádkovou pokutu jen za jeden pořádkový delikt, a to za porušení povinnosti dle § 21e odst. 2. Doplnuje se současně možnost uložit pořádkovou pokutu nejen soutěžitelům, ale všem subjektům povinným poskytovat Úřadu na písemnou žádost podklady a informace, včetně obchodních záznamů dle § 21e odst. 2, pokud nesplní tuto svou povinnost. Tohoto pořádkového deliktu se může dopustit v podstatě kdokoli, je proto žádoucí rozšířit okruh subjektů, na které toto ustanovení dopadá, i na další osoby než jen soutěžitel.

Je efektivní, ponechat porušení právě této povinnosti jako pořádkový delikt a nepřesunovat ji mezi správní delikty příp. mezi přestupky (dle osoby porušovatele povinnosti). Pokud má být účel a průběh příslušného řízení u Úřadu skutečně efektivně zajištěn, je důležité v případě obstrukcí s poskytováním vyžádaných informací v Úřadem

stanovených lhůtách ponechat Úřadu možnost donucovat povinného ke splnění povinnosti – případně i opakovaně cestou ukládání pořádkové pokuty, a to rozhodnutím jako prvním úkonem v řízení o jejím uložení. Z povahy věci zde není prostor pro vedení standardního správního řízení o deliktu podle obecných ustanovení části druhé správního řádu, tedy zahajovaného oznámením o zahájení řízení podle § 46 správního řádu a zahrnujícího rovněž výzvu účastníkovi k seznámení s podklady pro rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu. Takto formalizovaně ukládaná správní sankce by se v řadě případů zcela mýjela účinkem. Zejména je to patrné v řízeních ve věci povolování spojení soutěžitelů, pro které zákon stanoví krátké lhůty, při jejichž marném uplynutí platí fikce, že Úřad spojení povolil. V těchto řízeních by tak zákonem stanovená lhůta pro vydání rozhodnutí o povolení či nepovolení spojení uplynula dříve, nežli by bylo možné provést řádné procesní úkony spojené se zahájením řízení a rozhodováním o uložení pokuty za „správní delikt“ nesplnění povinnosti stanovené v § 21e odst. 2.

Naopak se vypouští možnost uložení pořádkové pokuty za nesplnění povinností podle ustanovení § 21e odst. 1 a podle ustanovení § 21f odst. 3, a to v návaznosti na přesunutí těchto skutkových podstat mezi přestupky a správní delikty jejich doplněním do ustanovení § 22 odst. 1, § 22a odst. 1 a § 22aa odst. 1. Přestože se v případě porušení těchto povinností jedná o porušení procesních norem, nejedná se o porušení pořádkového charakteru.

Maximální výše pokuty pořádkové pokuty je stanovena alternativně, a to konkrétním číslem nebo podle obrátového kritéria. V případech jiných subjektů, než je soutěžitel, je z povahy vyloučeno použití obrátového kritéria, proto se použije pouze zákonná maximální výše daná absolutní částkou. Současně se zákonná maximální hranice pokuty upravuje tak, aby odpovídala rámcově výši pořádkových pokut i účelu, který má zajistit - z původních 300 000 Kč se snižuje na 100 000 Kč, a v souhrnu opakovaně po sobě ukládaných pokut z původní maximální hranice nepřesahující 10 000 000 Kč se snižuje na nepřesahující 1 000 000 Kč.

K bodu 51 (ustanovení § 25a)

Z ustanovení o užití správního řádu se vypouští úprava, že správní řád se nepoužije v případě určování, komu lze uložit pořádkovou pokutu a do jaké výše ji lze uložit. Speciální úpravu dle zákona o tom, za jaké jednání a v jaké výši lze uložit pořádkovou pokutu tak doplňuje úprava v § 62 odst. 1 a 2 ve správním řádu, kterou může Úřad v případě potřeby rovněž využít. Zrušuje se rovněž odkaz na poznámku pod čarou č. 18a a samotná poznámka pod čarou odkazující na ustanovení § 62 odst. 1 a 2 správního řádu.

K bodu 52 (poznámka pod čarou)

Upravuje se neaktuální poznámka pod čarou tak, aby odpovídala platné právní úpravě obsažené v zákoně č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád).

Čl. II

S ohledem na zachování právní jistoty se upravuje, že řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních předpisů.

Čl. III

S ohledem na nepředvídatelnost délky trvání zbývajících částí legislativního procesu je navrženo neurčité vyjádření nabytí účinnosti

V Praze dne 7. prosince 2015

předseda vlády

Mgr. Bohuslav Sobotka, v.r.

předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Ing. Petr Rafaj, v.r.